

Rond de Ronde van de Montage

TOUR OF RONDE

* Uw redacteur die argeloos in navolging van de Tour de France sprak van de Tour de Montage, werd gevoelig op zijn vingers getikt door een lezeres die hem opmerkzaam maakte op de Nederlandse naam voor Tour de France, namelijk de Ronde van Frankrijk. In navolging daarvan zouden wij hier niet mogen spreken van de Tour de Montage, doch van de Ronde van de Montage. Het is ons eerlijk gezegd om het even, al willen wij niet ontkennen dat Tour de Montage ons veel gezelliger aandoet en herinnert aan de grote Tour. Wij laten het echter gaarne aan onze lezers over om naar verkiezing de ene dan wel de andere naam te bezigen.

Na de Tour.

De Tour de Montage is voorbij. Alle ploegen zijn de eindstreep gepasseerd en zijn gaan genieten van een welverdiende rust, het standenbord zal na de vakantie ons nog slechts korte tijd herinneren aan deze race die twee weken lang zozeer in het middelpunt van de belangstelling stond. Er kan slechts een winnaar zijn, doch het ware niet juist om slechts de winnaar lof toe te zwaaien en de overige ploegen daar niet in te betrekken.

Als wij bedenken met hoeveel ijver en toewijding alle ploegen van de chassissbanden deze weken gestreden hebben voor hun kans, sportief doch tel op eigen winst, kunnen wij allen tevreden zijn.

De leiding van de tour is zich de tekortkomingen van het wedstrijdreglement welbewust. Een fout die doorgelaten werd gold voor een strafpunt, onverschillig de aard van de fout en de omvang van de taak die de betrokken controleur was toegeëld. De ene controleur had 120 punten na te gaan, de ander slechts 80 en daar komt nog bij dat de chassissbanden verschillende apparaten vervaardigen en dus verschillende aantallen afleveren.

Er is gezocht naar een soort wedstrijdformule, waarin deze handicap verwerkt kon worden, doch dit bleek te bezwaarlijk. Wij hebben dus vastgehouden aan de oorspronkelijke opzet; een fout = een strafpunt.

Wat is nu het blijvende resultaat van deze tour? Dat er een hechte band gegroeid is tussen controleurs en monteurs, de controleurs wetende dat zij de kwaliteit wel kunnen controleren, doch niet kunnen aanbrengen, daar zijn de monteurs mee belast. De monteurs, door de controleurs op hun tekortkomingen gewe-

* zen, zien in deze nu hun ploegleider, de man die samen met hen vecht voor de kwaliteit van hun werk. Kijk, die kwaliteit moet het hem doen. Hadden wij een Tour de Montage gehad, waar het uitsluitend zou gaan om de dagproductie van de band, dan hadden wij wedstrijden tussen alle banden kunnen organiseren, doch wij hadden het doel voorbijgeschoten, want in de eerste plaats moeten wij zorgen voor prima kwaliteit. De kwaniteit komt daarna, hij moet vanzelfsprekend terdege in het oog worden gehouden, doch wij moeten beginnen met iets goed te doen. Daarna komen de aantallen.

Of er nog meer Tours de Montage zullen komen? Wij weten het niet. Het is natuurlijk altijd leuk om zulke interne wedstrijden te doen samen vallen met grote sportevenementen, en wellicht zal de wedstrijdleiding bereid zijn in de toekomst nog eens iets dergelijks op touw te zetten. Het resultaat van deze tour zal hen daarbij zeker een aansporing zijn.

Het weer heeft er niet toe bijgedragen deze ronde van de montage tot een plezierrijke te maken. De temperatuur is in deze twee weken alomtegenwoordig gestegen en bereikte in de tweede week recordhoogten. Het was toen warm, om niet te zeggen toenauwd op de zaal. Er waren natuurlijk ook uitvallers, die gevoelig op rekening van de zon kunnen worden geschreven, doch het aantal bleef verrassend laag, zodat vrijwel het gehele peloton de finish kon passeren, voldaan over de geleverde prestaties en blij in het vooruitzicht van een week vakantie.

Die zij zeker verdiend hebben.

de AANHOUDER WINT!

De sportliehebbers hebben geen Tour de Montage nodig gehad om de grote Tour de France nu met meer dan gewone aandacht te volgen. Wellicht hebben echter de niet wielersportenthousiasten nu ook de verrichtingen van deze reizen van de weg gevolgd en daarbij genoten van de sappige verhalen die de heren sportjournalisten ons voorzeten.

Intussen hebben die reportages ons wel het een en ander geleerd. De hoop van Frankrijk, Vietto, de man die bijna voortdurend de gele trui droeg in de tijdtracé uitgeschakeld door twee Italianen, Brambilla en Ronconi, die met nog slechts één etappe voor de boeg, bijna zeker waren van de overwinning, die hun naast roem ook een grote hoeveelheid francs in de schoot zou werpen. En zie wat gebeurde. De kanshebbers onderling zo naijverig en zorgend dat hun rivalen geen kans zouden krijgen weg te vluchten, vergaten dat anderen ook nog wel een greep

ERE WIEN ERE TOEKOMT

Zelfs de grootste zuurpruim en stijfste houten Klaas zal niet durven zeggen dat het er in onze Tour de Montage aan spanning en strijd lust heeft ontbroken.

Maarachtig niet! Ierest leek het of er helemaal geen winnaar naar voren zou komen, later spijste de strijd zich toe en aan het einde van de week kon de ploeg van la Hey zegevierend naar voren komen en met 1 hele punt voorsprong op die van Bois de eindstreep passeren.

Hulde aan deze ploeg. De overwinning was alleszins verdiend, want men heeft met toewijding en met vuur gewerkt en er zijn daarvoor zo weinig fouten gemaakt, dat de ploegleider het kon presteren slechts 2 fouten te laten passeren.

Lezer, onderschat deze prestatie niet. De controleurs, die de ploegleiders zijn, krijgen dagelijks hele reeksen toestellen na te zien, en moeten dan zo om en nabij de 100 punten controleren. Niet op hun dooie gemak, doch even snel als de band toestellen produceert en U weet zelf wel dat dit er heel wat zijn.

En dan moeten zij snel controleren. Zitten alle soldeerpunten vast? (en er is niet verder radelijker dan een soldeerpunt dat „in de hars“ zit). Is er geen weerstand van de verkeerde waarde gebruikt. Nergens sluiting? Geen mechanische defecten? Geen verbindingen verwisseld? Dat gaat zo de hele dag door. Bij ieder chassis is goed opletten weer de boodschap want nu eens schuilt er een fout hier, dan weer een daar. Geconcentreerd werken is dus geboden.

En alle fouten die de monteurs maken moeten aan het licht komen, want wat de controleur doorlaat wordt zijn ploeg als fout aangerekend.

Het laat zich horen dat zo'n controleur in de loop van de dag de monteurs en monteurs van zijn ploeg op de zwakke punten gaat wijzen en hen op het hart drukt vooral op de kritieke punten te letten die zich in hun taak bevinden. Zo ontstaat een samenwerking die zeer bevorderlijk is voor de kwaliteit van onze producten en ook voor de prettige sfeer op de montage. Het een is even belangrijk als het ander want het een is van het ander afhankelijk.

naar de macht zouden kunnen doen. Hetgeen gebeurde. Jean Robic, de kleine zwijgzame Breton zag zijn kans en greep die. Hij liep uit op het peloton, zover, dat hij de gele trui verweef. En dat op de laatste dag! Voor de Italianen om uit hun vel te springen, voor de Fransen om dol te worden van vreugde want zowel de eerste als de tweede plaats vielen nu ten deel aan landgenoten. Robic werd winnaar, Lazardès, de Franse Griek, tweede.

De geschiedenis kan ons het een en ander leren. Wat in de Tour de France geschiedde kan hier gebeuren. Zaterdag eindigde de ploeg van Pak op de laatste plaats met een flinke achterstand op de „eider. Bij de tweede ronde, die Maandag j.l. begonnen is stond Pak op Maandagavond samen met drie anderen aan de kop. Dinsdag zag het er naar uit dat hij alleen aan de kop zou komen, doch om tien minuten voor 5 uur, kwam de pech, strafpunt voor Pak, geen eerste plaats, die nu ten deel viel aan Fehling. De strijd is er een met gelijke kansen voor alle ploegen, doch het blijkt nu wel dat het geen zin heeft bij de pakken neer te zitten, doch aan te pakken, zoals de ploeg van Pak ook deed, met succes!

Nummer 87

het V.D.H-tje

9 Aug. 1947

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL

Radio- en Stofzuigerfabriek:

Maanweg - Den Haag

Motorfabriek: Absterdijk - Utrecht

VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

Rijwielabriek De Kroon:

Laakweg - Den Haag

Verkoopkantoor: Maanweg - Den Haag

Volle kracht VOORUIT

De vakantie is achter de rug en het is prachting weer geweest. Volop zonschijn, geen hitte, prachting geslaagde zomerkampen — wij hebben alle reden om tevreden te zijn.

De eerste week zit er al weer op en wij zijn dus weer voldoende geacclimatiseerd om volgende week helemaal op dreef te komen. Laat de tweede helft van 1947 een periode worden van zakelijke bloei en vooruitgang, zonder wanklanken, een tijd van prettig en energiek werken.

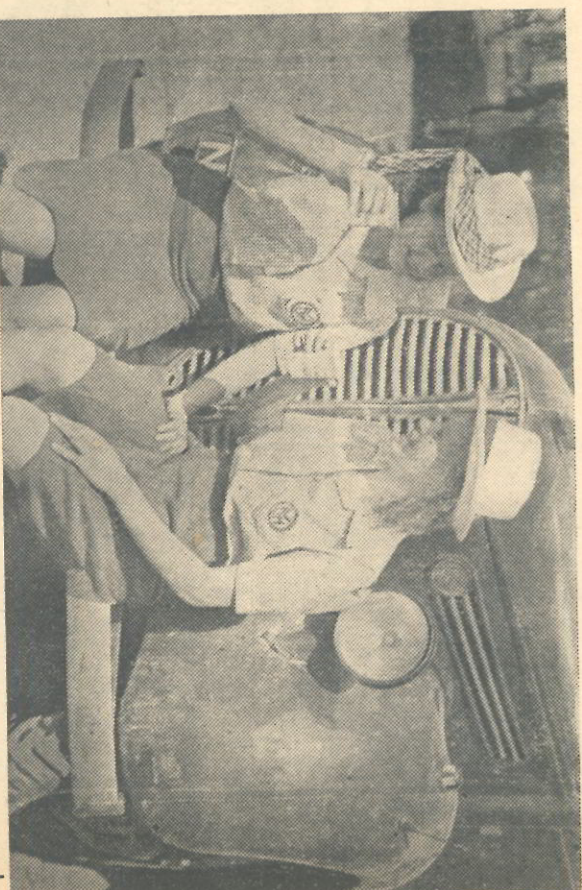
Zoals u weet wordt momenteel op de montage Maanweg een radioband geïnstalleerd, die wij binnen enkele weken hopen te kunnen starten met toestellen van het type KY-477, een zeer fraai toestel, dat echter hoge eisen aan de productie zal stellen.

Dit toestel is ook voor export bestemd naar rijke landen, want het is door constructie en formaat kostbaar te noemen. Voor ons is dit echter een kans er eer mee in te leggen en overtuigd als wij zijn van de animo en kunde van degenen die dit apparaat zullen gaan produceren, twijfelen wij niet aan het succes, dat wij met de KY 477 zullen behalen.

Ook in andere opzichten is het komende halfjaar belangrijk: de nieuwbouw Maanweg zal vermoedelijk gereedkomen en wij hopen de afdeling Nabewerking dit jaar nog te zien werken in het nieuwe gebouw. Zoals de Maanwegbewoners met eigen ogen hebben kunnen zien hebben de bouwsters in de vakantie week niet stilgezeten. Het nabewerkingsgebouw is vrijwel gereed en wacht slechts op de technische installaties, met het ketelhuis en schoorsteen is men goed gevorderd, al zal het nog wel maanden duren alvorens de eerste rook uit de schoorsteen kronkelt.

Met dit voorbeeld van opbouw voor ogen zullen vooral de jongeren wellicht aansporing behoeven, zich in deze weken te bezinnen op het komende najaar, als allerwegen de avondscholen de lessen hervatten. Met aandrang raden wij ieder zich in zijn vak te bekennen. In een grote stad is daartoe alerwegen gelegenheid — overleg nu, want de tijd gaat snel. Deze winter allen aan de studie!

VDH in de Vierdaagse

twee tippelaarsers aan de (gretis) Fosco

„De Vierdaagse“, het grote internationale sportgebeuren, ligt al weer 2 weken achter ons en pers, radio en film hebben uitvoerige reportages gewijd aan dit wandelfestijn.

Zelfs de eerste blarenvoeten gaan er zo langzamerhand weer normaal uitzien.

Toch is het goed om ook in ons eigen blad te verhalen, wat de belevenissen zijn geweest van onze vierdaagseclub, die in totaal drie uitvallers in haar geleiders heeft geteld. Uit de „logboeken“ van een vrouwelijke en een mannelijke VDH-deelnemer lichten we de volgende bijzonderheden:

Maandag.

Na uitgeleid te zijn op de zaak, was er op het station reeds feest.

Matrozen speelden op trekkharmonica's marslieders.

De trein van elf uur is afgestampt met louter optimisme.

Het vierdaagse-lied klinkt non-stop.

Na aankomst in Nijmegen naar het onderdak.

De mannen worden ondergebracht in een school met stromatassen, waar ze de eerste twee nachten niet op kunnen slapen.

De meisjes gaan naar pensions, waar ze gastvrij worden ontvangen.

's Middags startkaarten en routebeschrijvingen gehaald.

's Avonds Nijmegen verkennd

Dinsdag (1e Marsdag).

Mannen zijn om 4 uur al op en starten om 6 uur.

Meisjes worden om 6 uur wakker door hoorgeslacht en starten om half acht.

Duizenden mensen zitten reeds uren langs de wegen, waar de wandelaars passeren.

In Eist zijn het de Haka, Kwatta, Verkade en TEO, die welvieren in barmhartigheid.

Bewoners offeren water in emmers, tellen, gletsers en tuinslangen.

's Avonds 1 uitvalleur genoteerd (slachtoffer van de warmte).

Woensdag (2e marsdag).

's Morgens bij de start reeds last van transpiratie.

Houden er de moed in.

Dames zingen een variatie op het lied van de toffe jongens:

En dat we toffe meisjes zijn dat willen we weten

en daarom werken wij bij v. d. Heem.

Bq v. d. Heem, bij v. d. Heem, daar maken we radio's voor iedereen.

In Wlischen, waar ook de muziek van de partij is, weer weldadigheidsfeest.

Tellen vandaag 2 uitvallers, door defecte voeten.

Donderdag (3e marsdag).

Het is nog maar een kwestie van volhouden — zelfs op de kinderhoofdes, die een deel van het parcours vormen.

Niemand van de mannen is meer vrij van blaren. De bevolking van de dorpen, die worden gepasseerd, strijd om de eerste prijs in hartelijkheid.

Geen uitvallers. Dames houden zich kranig en verwerven applaus!

Vrijdag (laatste marsdag).

Het einddoel — en daarmee het kruisje — is in zicht.

Tanden nog even op elkaar.

Pont in Cuijk maakt slachtoffers, doordat slechts 75 man tegelijk kunnen worden overgezet en de temperatuur moordend is.

Ontvangst in Nijmegen overvloedig.

Tien duizenden mensen, waaronder onze VDH-kampeiders en duizende bossen bloemen. Bloemen van VDH, van Stokvis en van particulieren.

Tranen in de ogen vanwege het kruisje (en de voeten!).

Zaterdag.

Moe maar voldaan naar huis of vakantieverblijf.

Dank aan de Directie voor extra verlof en medewerking. Dank aan gastvrouwen en organisatoren van de vierdaagse voor de verzorging.

Nederland kan miljoenen fietsen gebruiken

Het statistische wondermens, de gemiddelde Nederlander, schraapte zo ten naastenbij twee jaar geleden zijn bliktje meat and vegetables leeg, en constateerde daarna met voldoening, dat men weer aan de winnende hand was. Een jaar later liep deze zelfde gemiddelde mens juist een week op Amerikaanse schoenen en mopperde hij al ijverig mee over het te kleine sigarettenrooster. Meer een jaar later kreeg hij na veel moeite een rijwielbon en kon hij een fiets gaan kopen. Daarmede hield hij op een gemiddelde Nederlander te zijn, want die kan nog geen fiets kopen, om de doodeenvoudige reden dat de vraag het aanbod vele malen overtreft. Er zijn te weinig fietsen — en wat ons betreft, veel te weinig RS fietsen.

Hoe komt dat?

De statistiek leert ons, dat er hier te lande in 1940 zo'n kleine 4 miljoen fietsen in gebruik waren. Hoeveel er nu nog zijn weet niemand, want wie zal ons vertellen hoeveel er werden gevorderd, getrokken door oorlogsgeweld, afgebruikt door rijden op massieve banden of geheel handloos. De normale levensduur van de gemiddelde fiets is 9 jaar. Reeds in 1940 begonnen wij achterstand te krijgen. In 1943 werd nog maar 1/3 van het aantal fietsen van 1940 geproduceerd. Wij kunnen wel aannemen, dat zeker de helft van onze 4 miljoen fietsen verdwenen is en zo is er een markt ontstaan, die onze verkopers in 1939 paradijselijk zou zijn voorgekomen.

De toestand is echter verre van paradijselijk, want de waarheid is, dat het nog wel jaren kan duren voor elke fietser van vroeger weer een karretje heeft. De binnenlandse productie is onvoldoende, de buitenlandse producten zijn of minderwaardig of zodanig, dat de Nederlander de voorkeur geeft aan een Nederlandse fiets, al doet het vreemd aan dat die Nederlandse fiets toch weer goeddeels samengesteld is uit buitenlandse onderdelen. Die buitenlandse onderdelen zijn de zwakte stiel in onze productie; onze fietsenfabrieken zijn bij uitstek montagefabrieken, zij monteren een fiets uit onderdelen, die van derden komen. De Nederlandse Kroon Rijwielabriek vormt op deze regel geen uitzondering — vroeger was men daar geheel van de buitenlandse afhankelijk. Men kocht onderdelen in Duitsland, België, Engeland en Nederland en componeerde daaruit de RS fiets. Dat maakt zo'n fiets niet minderwaardig aan een fiets uit een fabriek, waar men vrijwel alles zelf maakt. Het stelt de fabrikant in de gelegenheid te kopen bij specialisten — kettingen bij een kettingfabrikan, velgen bij een velgenfabrikant, en zo gaat men verder met brackets, freewheels, banden, bagagedragers, trappers, zadels, kettingkasten, remnaven. Zelfs Phillips, Raleigh

en Hercules, de grote Engelse rijwielabrieken, betrekken vele van hun onderdelen van derden.

Maar die onderleveranciers zijn daar te lande ook Engelsen. Men koopt bij wijze van spreken een straat verder; wij kunnen voor vele onderdelen hier te lande niet terecht. Er is geen Nederlandse fabriek die remnaven of kettingen levert en als wij ons tot Engeland wenden komen de problemen.

Engeland werkt zelf aan een enorme export-drive en levert dus eerst aan zijn eigen rijwielabrieken. Bovendien verkoopt John Bull liever complete rijwielen, die veel de- vieren opleveren, dan losse onderdelen — en geef hem ongelijk. De Amerikaanse fiets doet ons alleen maar denken aan een Indian waar men de motor uitgehaald heeft; men kan noch deze fiets, noch de onderdelen au serieus nemen.

Resten dus België en la douce France, beide landen waar het Hollandse model niet in zwang is, waar men ook de oorlog aan den lijve heeft ondervonden en, nog steeds buitenland, dus dewezen kostend.

Dit alles is er de oorzaak van, dat wij nog lang niet toe zijn aan een productie zoals bijvoorbeeld in 1937, toen deze bedroeg:

rijwielabrieken	210.000	rijwielen
fietsenmakers	194.000	rijwielen
totale productie	404.000	rijwielen
invoer	3.000	rijwielen

Hoeveel de productie momenteel bedraagt is niet bekend; het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft als laatste indexcijfer gepubliceerd 62, geldende voor de maand April 1947.

Wat nu onze Nederlandse Kroon Rijwielabriek betreft, de verhuizing naar de Laak-kade te 's-Gravenhage deed dit bedrijf belanden in een nieuwe ruime woning, de naasting door Van der Heem N.V. heeft de mogelijkheid gebracht dat de „Kroon“ profiteert van de productiewijsheid en -ervaring van VDH, heiligen uiteindelijk zal resulteren in goede productiemethoden, een lagere kostprijs en betere kwaliteit.

Hoe nodig die lagere kostprijs wel is de monstreert het prijsverschil tussen 1937 en 1945. Toen kostte een rijwiel f 30.70 (verkoopsprijs af fabriek), nu kost een RS herenfiets liefst f 124. — (detailprijs). Zo staat nu naast de „Kroon“ de fabriek aan de Maanweg, beschikkende over een voortreffelijk geoutilleerde gereedschapmakerij, een grote afdeling Metaalwaren, en binnenkort een Nabewerking, zoals er geen tweede in Nederland is. En daarmede is VDH nog niet uitgerust, want de fabriek in Utrecht weet ook van produceren.

Dat deze entente cordiale niet alleen maar pro-forma, doch reël is, bewijzen de vele rijwielonderdelen, die de Kroon reeds van de Maanweg betreft, welk aantal in de toekomst nog zal toenemen. Reeds nu draaien verschillende machines alleen voor de „Kroon“ — de impulsie is wel de Wick-man vijfspijlige automaat, die elke 18 seconden een trapje aflevert, tot nog toe de grootste automaat van de fabriek Maanweg.

Hoe komt het dat er nog maar zo weinig fietsen zijn ?

Daarmede zijn wij er nog lang niet De productie van RS rijwielen zal omhoog moeten. Productieverhoging is niet een kwestie van alleen maar meer arbeidskrachten — het vergt meer machines, meer onderdelen, meer ruimte.

Dat alles zal komen — de Kroon is een fabriek, die zich tot doel stelt veel rijwielen te leveren, van prima kwaliteit en billijk in prijs. Wij zijn ons deze doelstelling volkomen bewust, doch wij beschikken over voldoende productie-ervaring om te weten dat man zulke dingen niet spelenderwijs klaarspeelt.

Het vergt veel organisatorische voorbereiding, technisch inzicht, commercieel en financieel overleg.

Doch wij kunnen vrouwen hebben in de toekomst.

De „Kroon“ staat hecht gefundeerd op de peilers Stokvis en Van der Heem. Stokvis met zijn weergaloze commerciële ervaring en visie, VDH jong, doch doorkneed in het vak, steeds strevend naar vooruitgang, onstijming in haar levensdrang.

Door deze partners zal de RS fiets geproduceerd en verkocht worden — in steeds grotere aantallen, in kwaliteit en prijs de meest begeerde fiets van Nederland.

Wandeltocht rond de Residentie

Het Haags Vacantie Comité heeft in haar uitgebreide programma ook een plaatsje ingeruimd voor de wandelsport. De agenda voor Zaterdag 16 Augustus a.s. bevat n.l. de aankondiging van een wandelmars rond Den Haag.

Na de successen van onze „Vierdaagse club“ voelen meerdere VDH-ers er wellicht iets voor, er ook eens op uit te trekken. Daarom zal er Dinsdag a.s. tijdens de pauze in wachtkamer 3 gelegenheid bestaan zich aan te melden voor een gemeenschappelijke VDH deelname aan deze mars.

De afstand, die gelopen moet worden, bedraagt voor geoelede wandelaars 25 km, voor ongetranden 12 km.

Aan alle deelnemers, die de tocht met succes beëindigen, zal een speciaal voor deze gelegenheid ontworpen insigne worden uitgereikt, terwijl volgens de mededelingen van het comité de mogelijkheid tot het halen van groepsprizen eveneens bestaat. De organisatie van deze tocht is in handen van de Kring Den Haag van de N.W.B. De start vindt plaats op het Sportterrein aan de Escampaan, waar de muziek verzorgd wordt door „Kunst na Arbeid“. Het inschrijfgeld bedraagt f 0.50 per persoon.

Het ZOMERKAMP voor JONGENS

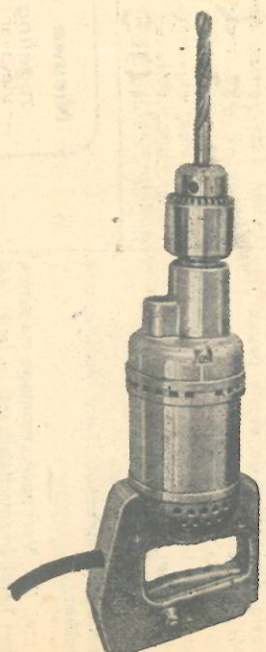
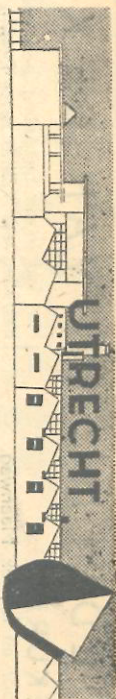
(ingezonden door een deelnemer).

De vacante ligt reeds weer achter ons, maar toch nog kersvers in ons geheugen. In het kamp, dat vijf dagen gedurd heeft, is pret geweest voor vijf weken. 's Morgens om half tien vertrokken we van de fabriek en reeds een kwartier later was Den Haag uit het gezicht verdwenen en waren wij op weg naar Vaassen, waar het kampeerteven ons wachtte. Toen we er 's middags arriveerden werden we verwelkomd door een stelletje vrolijke Mokkums. Daarna werd de vlag gehesen. Nadat we onze spullen hadden uitgepakt en klaargemaakt, gingen we naar het zwembad, waar we ons hebben verfrist. 's Avonds zijn we naar het bos gegaan en het was er in één woord prachtig, met die kronkelende bosbeekjes. De volgende morgen vroeg op, aardappels schrapen, groenten klaarmaken en brood snijden, en toen dat alles gebeurd was om half elf in de auto van de N.V. „Industrie“ Vaassen naar Nijmegen om daar onze V.D.H.-ploeg van de „Vierdaagse“ te verwelkomen. 's Avonds weer zwemmen en naar bed.

De volgende dag kwam Hr. Schrevel op bezoek om te weekenden. Nu, hij h-e-ft ge-werk-end 's Middags kreeg hij van de kampbaas zijn bed toegewezen en toen hij 's avonds na de vermoede reis naar bed wilde gaan, kon hij wel op dak gaan zitten, daar het hem toegewezen bed er zich ook reeds bevond.

Volgende morgen weer vroeg op. Vlag gehesen, eten klaargemaakt en toen werd de vrije natuur in naar de heuvels en waterpartij. Toen we terugkwamen had iemand zijn knie bezeerd, en liet er toen een stukje „Hansaplast“ op doen. Dit is een term, alleen voor deelnemers van het kamp begrijpelijk. We hebben toen gegeten en wie er nog honger had, nam nog een „prikke“ voor de gezelligheid. Het was echter de laatste avond en we hebben de koeljes toen maar lekker bruin gebakken. Enige voor-drachten, die goed in de smaak vielen, besloten de avond (tenminste voor de toonbank), want er achter begon het pas. Nadat we bessenap gedronken hadden, gingen we naar bed, en het was er direct stil. Stil, d w.z. 1 1/2 uur na die tijd. Er werden bedden ongeoged en matrassen geroofd. Een slaach-offer zat armoedig naast zijn ledikant op, zijn koffertje zonder matras. En als men hem had zien zitten zou je, hem zo een cent gegeven hebben. Maar dit was gauw afgelopen, daar de politie-agent verscheen, en toen lag alles rustig te slapen. Onze uitkijk-daar hij het hele slagveld kon overzien, verslag uit. Tenslotte werden nog twee arme kampeerters de dupe, want hun tent werd volkomen gestreken en zo konden ze bij manschijn en dennengur hun tent weer opslaan. Toen eindelijk was de rust wege-keerd.

De andere morgen weer vroeg op. En nadat we de aardappels hadden geschapt en bonen, schoongemaakt, gingen we naar de N.V. „Industrie“, Vaassen, om die te bezichtigen. Dit is een fabriek waar men het zgn. zilverpapier wals, maar ook de ons welbekende hulzen van handboormachines en onderdelen voor stofzuigers gegoeten worden. Dit alles was zeer interessant en toen we de fabriek verlieten, werden alle VDH-pupilles met een fluitje verblijd. Nu, dat ze bij waren geloof ik, want het was weldra een spektakel, dat horen, en-zien verging. Toen zijn we nog gaan zwemmen en weet

Een nieuw product

Handboormachine HBM 131

Enige weken geleden, nog juist voor de fabrieksvacantie, is hier te Utrecht de eerste partij handboormachines type HBM 131 afgeleverd. Hiermede is weer een nieuw type toegevoegd aan de reeds handboormachines die VDH vervaardigt en het is een veelbelovende nieuwtje, die zijn weg in binnen- en buitenland wel zal weten te vinden, evenals de andere typen van onze reeks handboormachines, die reeds jarenlang tot volle tevredenheid van de gebruikers in de industrie, reparatiebedrijven en werkplaatsen hun diensten bewijzen. De maximale boordiameter, die in de HBM 131 kan worden ingezet is 1/2" = 12,7 mm. Bij volle belasting bedraagt het toerental van de boorspil 450 omwentelingen per minuut. Daarbij kan voortdurend een vermogen van 150 Watt worden afgegeven, zonder dat de wikkelingen van anker en stator de maximaal toelaatbare temperatuursijging overschrijden die door de keurinstanties in binnen- en buitenland is voorgeschreven.

Na de vlote start wensen wij de HBM 131 goede reis!

Telefoonnummer fabriek Utrecht

Wij maken het personeel erop attent, dat het telefoonnummer van de fabriek is: 1 6 5 6 5 In geval van afwezigheid belte men steeds lijdig dit nummer op.

VAKOPLEIDING VOOR KANTOORPERSONEEL

Ook voor het administratieve personeel bestaat een vakopleiding, die veelal nog zeer woord verwarloosd. De basis, waarop de kantoorbedienende zijn loopbaan moet bouwen, is het diploma boekhouden van de Associatie voor praktijkdiploma's. Tijdens de opleiding voor dit diploma leert men de grondslagen kennen, waarop de boekhouding steunt. Het is de voorbereiding voor de hogere boekhoudeksamen, het Staatspractijkdiploma voor Handel en Administratie en de acte K XII M.O. Handelswetenschappen (vroeger M.G.O. boekhouden). Doch niet alleen boekhouden leert u tijdens deze studie kennen: ook handelskennis, recht en handelsrekenen vervormen uw opleiding. Gedurende de laatste jaren is vooral de praktische toepassing van de bedrijfs-economische voren gekomen. De nieuwere inzichten op het gebied van de waardeleer, hebben administratieve problemen opgeworpen op het gebied van de kostprijsberekening met de boekhoudkundige gevolgen. Het is vooral

terug naar het kamp, waar we onze spullen nog moesten inpakken. Want de VDH-misjes waren gearriveerd en de auto stond reeds op ons te wachten.

De vlag werd gestreken en het kamp was voor ons afgelopen — we gingen huiswaarts. Toch wil ik nog een woord van dank brengen namens alle deelnemende jongens van het kamp aan de directie van de N.V. „Industrie“ te Vaassen, maar in het bijzonder aan de kampeerters.

Het was een zeer geslaagd kamp met veel zon, koek, jamgelei, bessenap en tuinbonen. KARELTJE BESSENSAP.

Telegrammen geven wel eens aanleiding tot grappige vergissingen, vooral als ze telegrafisch worden overgebracht. Wat te denken van de „vertaling“ die overkwam als „verbanding“ en toen gecorrigeerd werd tot „verpanding“.

RIJWIELBANDEN

Voor degenen die via de distributie nog geen rijwielbanden hebben gekregen, bestaat de mogelijkheid op de afdeling Sociale Zaken een aanvraagformulier te halen.

MEDEDELINGEN VAN DE KERN SPREKUREN

Hoofdkantoor en fabriek Maanweg.
Donderdag a.s. spreekuur in wachtkamer 2.
Aanwezig zijn tijdens de eerste pauze:
Mej. Kaldenhoven,
Hr. Baarda,
Hr. Kuiper,
Hr. Noordeloos.
Rijwielabriek De Kroon.
Donderdag a.s. spreekuur Kern. Aanwezig is Hr. Dekker.

Daar mej. M. Verhoeve, montage-magazijn, voor het kernlidmaatschap heeft bedankt, zal aan de Directie worden voorgesteld mej. J. W. C. Schuit, Montage, als kernlid te willen installeren.

Dinsdagmiddag a.s. te 4 uur vindt een vergadering plaats in de nieuwe vergaderkamer. Voorstellen voor deze vergadering kunnen tot 12 uur schriftelijk worden ingediend bij de secretaris: Hr. Kuiper, huisvesting.

Het ZOMERKAMP voor MEISJES

Nu wij terugzien op onze vakantie-dagen, kunnen wij niet anders zeggen dan dat wij een reuze geslaagde kampweek gehad hebben. Enkele van ons zullen zich misschien er wel iets van voorgesteld hebben, maar ik denk wel, dat al onze verwachtingen verre overtroffen zijn. Het weer was buitengewoon goed, zodat wij daarover alvast niet konden mopperen. De omgeving was prachtig, het eten kostelijk. Slapen deden we ook geweldig goed en zwemmen en wandelen konden we naar hartelust. Ook werden er grotere tochten ondernomen, zoals naar Apeldoorn, en zelfs naar Urk. De boottocht over de Zuiderzee was voor ons allen een ongekende sensatie; hier was de zee spiegelglad. Het bezichtigen van Urk met zijn aardige huisjes, knusse straatjes en schilderachtige kleding was wel het aardigst van de hele reis. Dus opgewekt en vol goede moed werd de terugreis aanvaard. Maar o wee, de zee was niet langer glad, nijdige golven staken hun koppen op en lieten de boot gezellig dansen. Natuurlijk bleven de gevolgen niet uit en al spoedig werd er door verscheidene passagiers danig over de railing geofferd. Gelukkig was bij aankomst in Harderwijk alle ellende spoedig vergeten en werd de wachtende bus spoedig bestormd en onder vollijk gezang reden we kampwaarts. Zo was dus onze kampweek rijk aan allerlei belevenissen en was er niemand die zich ook maar een minuut vervelde. We zijn het er dan ook allen over eens, dat we een gezellige vakantie hebben gehad.

C. B. B. B.

VERHUIZINGEN

Het ligt in de bedeling een excursie naar het vliegveld Ypenburg te Rijswijk te houden en wel op Zaterdagmiddag 23 Augustus. Indien zich genoeg deelnemers aanmelden, kunnen wij twee rondleidingen houden: een technische met bezoek aan de werkplaatsen en een meer algemeen. Nadere bijzonderheden volgen in het VDH-tje van Zaterdag a.s.

Nieuwe regeling voor kleine cantine

Nu de verhuizingen voor het grootste deel plaats hebben gehad, kan de kleine cantine weer bijna geheel voor haar oorspronkelijk doel worden gebruikt.

Met ingang van 25 Augustus a.s. zullen de pauzes als volgt zijn verdeeld: 12.00—12.30 uur personeel Hoofdkantoor. 12.48—13.18 uur personeel Maanweg.

Vanaf die datum is het een ieder verboden tafels en stoelen uit de cantine weg te halen. Heeft men voor het houden van een bespreking tafels of stoelen nodig, dan moeten deze uit de filmzaal worden gehaald. Houden functionarissen in de cantine een bespreking, dan zijn zij verplicht tafels en stoelen na afloop weer op hun oorspronkelijke plaats terug te zetten. Het personeel ziet erop toe, dat aan deze bepalingen de hand wordt gehouden. Door hr. Tetenburg van de Afdeling Organisatie zal voor of op 25 Augustus een plattegrond met de nieuwe plaatsindeling worden gepubliceerd.

Personalia

Verloofd:
Mej. A. v. d. Welle, afd. Montage, met H. L. Schiffer, afd. Motorenlab., op 2.8.47.
Hr. T. Ferwerda, afd. Motorenlab., momenteel in militaire dienst, met mw. E. Vos-v. Dijk op 9.8.1947.

Gehuwd:
Mej. J. M. A. E. Keuning, afd. Montage, met K. Waterreus, op 27.7.1947.

Geboren:
Margaretha Elisabeth, dochter van B. W. C. Kruil, afd. Montage, op 26.7.1947.
Peter Simon Jacobus, zoon van G. Duijn-sie-De Wit, afd. Montage, op 13.7.1947.

Een groot van overzee werd ons gezonden door Korporaal W. Andriessen, ex-productie-man in de Gereedschapmakerij, nu dienend bij het havencommando te Palembang—Sumatra.

VERHUIZINGEN

Tengevolge van de verhuizingen tijdens de fabrieksvacantie zijn de afdelingen loonadministratie, kostprijs, productiebureau en typekamer van de fabriek Maanweg nu gehuisvest op de derde verdieping van het mid-dengebouw in de ruimte van de (vroegere) vergaderkamer, kantoor Maanweg, werkvoorbereiding, en kantoor chet werkvoorbereiding, welke ruimten samengevoegd zijn tot een kantoor Maanweg.

De groep werkvoorbereiding is tijdelijk ondergebracht in de kleine cantine, die door het bijtrekken van een deel van het vroegere gereedschap-bureau aanmerkelijk vergroot werd. Het gereedschapbureau is overgebracht naar de vierde verdieping, bij het constructiebureau. De vergaderkamer is verhuisd naar de ruimte naast de kleine cantine aan de kant van het nabewerkingsgebouw, in welke ruimte tot dusverre het gereedschapbureau huisde.

laatste ZOMER-CONCERT

Reeds driemaal heeft dit jaar een gehoor van 8000 personen in de Houtruithallen geluisterd naar de schone klanken die door het Residentie-Orkest werden voortgebracht. Tot besluit van de Haagse vacantieweek wordt op Zaterdagavond 16 Augustus a.s. het vierde Zomerconcert, eveneens door het Residentie-Orkest, o.l.v. Jan Out, gegeven. Uitgevoerd worden werken van Rossini: Overture Semirami; Max Bruck: violoncello, solist Jan Blumens; Berlioz: Hongaarse Mars; Tsjaikowski: Vijfde symphonie. Voor dit concert zijn een beperkt aantal plaatsen voor het VDH-personeel beschikbaar.

De toegangsbewijzen hiervoor, à f 0.60 per persoon, zijn verkrijgbaar Dinsdag a.s. tijdens de pauze in wachtkamer 3.

Mede namens mijn echtgenote dank ik allen die ons bij gelegenheid van ons huwelijks-blijk gaven van hun vriendschap en belangstelling.

M. J. VAN GRAFHORST.
Afd. Kostprijs, Maanweg.

Hiermede danken wij Directie en collega's voor de prachtige geschenken en blijken van belangstelling, ontvangen bij ons huwelijks.

H. P. VAN BEVEREN.
B. M. VAN BEVEREN—CAPPON.

SPORTMIDDAG

Evenals in 1946 vindt ook dit jaar — en wel op Zaterdag 6 September — een VDH-sportmiddag plaats tot besluit van de bedrijfs-competitie. Het programma bevat naast een tweemaal voetbalwedstrijden turn-demonstraties door een 100-tal jeugdleden van de sportvereniging „Antmo“ te Rijswijk. De sportmiddag wordt gehouden op het terrein van de H.V.V. „Laakwerter“.

het V.D.H.-tje

16 Aug. 1947

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL

Radio- en Stofzuigerfabriek: Maanweg - Den Haag

Motorenfabriek: Abstederdijk - Utrecht

VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

Rijwielabriek De Kroon: Laakweg - Den Haag

Verkoopkantoor: Maanweg - Den Haag

Met zuinigheid en vlijt

De miljoenen mensen die de aarde bevolken worden door haar gevoed en gekleed, verwarmd en gehuisvest.

Moeder aarde heeft haar gunsten niet gelijkmatig verdeeld: onder haar kinderen waren ijerige en trage, pientere en domme en zo kon het gebeuren dat de mensen die in het heel verre verleden alle met gelijke kansen gestart zijn, nu op zo'n verschillende trap van welvaart staan.

Noem het onbillijk — het is een toestand die door de eeuwen gegroeid is en waar slechts langzaam verandering in kan komen.

Want nog steeds is het ene volk ijeriger en vindingsrijker dan het andere: de Amerikanen staat even ver van de Papoea als de viertalige Constellation van de uitgeholde boomstam.

De miljoenen die op de aardbol krioelen voorzien in hun levensonderhoud door gebruik te maken van datgene wat in en op de aarde te vinden is: levensmiddelen en grondstoffen.

Al heeft Moeder Aarde een welvoorzijne provisie, de mens heeft daar de laatste 50 jaar zulke onghoerde aanslagen op gedaan, dat de voorraden van sommige grondstoffen bedenklijk gaan interen.

Zo kan men noodkreten horen over de sinkende wereldvoorraad steenkool, olie, koper, tin en zink. Er zijn vele koloniën die uitgeput raken, oliebronnen die verdorven en bossen die kaalgeslagen zijn.

Het houtverbruik is zo groot, dat de natuur het niet meer kan bijbenen, hetgeen betekent dat de wereldhoutvoorraad onrustbaarend slinkt.

Wij behoeven ons er weliswaar niet in te verdiepen wat er gebeuren zal als die voorraden werkelijk uitgeput zijn. Moeder Aarde zal, als elke goede huisvrouw, nog wel een achterdeurtje hebben — denken wij alleen maar aan de atoomenergie die tot grote mogelijkheden kan leiden — maar wel is het zaak, dat wij een beetje zuiniger gaan omspringen met de spullen. Want niet het verbruik is beangstigend, doch wel de verspillings. Verspilling is een kwaad ding — zo kwaad, dat wij dit evel goed onder de loep moeten nemen.

Niet dat dit iets nieuws is. Onze ouders kenden de spreuk al: „met zuinigheid en vlijt bouwt men huizen als kastelen“, en al fantaseerde de spougrage Hollander daar nu een grappige regel bij, de spreuk is juist. Verspilling is altijd uit den boze. Niemand is bij verspillig gebaat. Wat te doen tegen verspilling? Dat zou een erg lange opsomming worden. In Frankrijk heeft men in 1935 een boekje uitgegeven: La Lutte Contre le Gaspiage (VDH-B 393), waarin men een uitgebreid verslag vindt van vele anti-verspillingmaatregelen, rijk geïllustreerd met foto's en tekeningen. Dit is alles heel mooi en toe te juichen, maar zuinigheid is niet iets dat te reglementeren en te decreteren valt. Zuinigheid is het resultaat van een

„Verspilling is voor niemand voordelig maar wel voor ons allen nadelig.“

evensoort, een appreciatie van de rijkdommen der aarde en het voorkomen daar een gepast gebruik van te maken.

Zuinigheid is ook een deviezenkwestie, al aarzelen wij dit woord te gebruiken, omdat het even impopulair dreigt te worden als „surrogaat“ tijdens de oorlog. Er zijn, ondanks de Amerikaanse dollarteling, zo wel-nig buitenlandse valuta beschikbaar voor de aankoop van grondstoffen, dat wij met het schaarse dat binnenkomt moeten werken.

De Fransen hebben indertijd een hele tentoonstelling ingericht die in woord en beeld de zuinigheidsgedachte propageerde; ook zonder die expositie weten wij wel wat er op dit gebied te bereiken valt.

Sinds enkele weken verzamelen wij aan de Maanweg het afvalpapier. Honderden kilo's zijn al naar de papierfabriek gegaan en daar in de molens tot nieuw papier vermaakt. Zo wordt van oud nieuw gemaakt.

Het is wel erg prettig als het afval zo goed gebruikt wordt en nog geld opbrengt bo-verdien, doch vertelzen wij niet uit het oog, wat Henry Ford zei: „Het is belangrijker afval te voorkomen, dan het te gebruiken.“

Ford heeft gelijk, voorkomen is altijd beter dan genezen. Het gaat erom dat wij voor geen enkel werk meer materiaal of arbeid gebruiken dan nodig is. Dat is zuinigheid!

Een RS FIETS aan de spits

Onlangs werden in Dordrecht de Hoffeesten gevierd, zulks omdat het 375 jaar geleden was dat de Staten van Holland voor de eerste maal bijeenkwamen.

Dordt heeft toen feest gevierd — in de bioscoop hebben wij daar flitsen van gezien. Wat niet vertoond werd was de stratenrace, een wielervedstrijd voor iedere jongeman tussen 15 en 20 jaar, die maar wilde meedoen, mits een gewone fiets bijrijdende een toernijval zoals de Distributie dat noemt.

De race is verreden en gewonnen door een jongen van 15 jaar, die als een schicht door de Dordse straten flistte. Hudee aan die snelvoelige jongeling wiens succes wij te meer toejuichen, omdat een RS fiets hem als eerste over de eindstreep voerde.

VAN DE REDACTIE

De redactie die nooit te klagen heeft over gebrek aan medewerking, heeft daarentegen wel behoefte aan medewerkers. Wil het VDH-tje werkelijk de nieuwsbron van het bedrijf zijn, het blad waar ieder Zaterdag met graagte naar grijpt, dan is he nodig, da de voorlichting veelomvattend, up to date en juist is.

De redactie zoekt daarom medewerkers in alle VDH-bedrijven: de fabrieken Maanweg, Nederlandsche Kroon en Utrecht, op het

BENOEMING op Personeelszaken

In de vacature ontstaan door het vertrek van Drs. J. H. Ruijsch van Dugteren is voorzien door de benoeming van Dr. J. H. Schuur te Amersfoort tot chef van de afd. Personeelszaken.

Aangezien Dr. Schuur deze functie per 1 September zal aanvaarden, was de directie voornemens hem eerst tegen die tijd bij het personeel te introduceren. De Nieuwe Haagse Courant bracht het bericht echter reeds op Woensdag 13 Augustus. Dr. Schuur is secretaris van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor de Gelderse Vallei en Harderwijk en tevens voorzitter van de 5e Kamer van het Tribunaal te Amersfoort.

VDH sportmiddag

De eerste voetbalwedstrijd op de Sportmiddag van 6 September a.s., wordt gespeeld tussen de elftallen van de fabriek de Kroon (de kam-pioen van de bedrijfscompetitie) en de fabriek Utrecht.

Voor de tweede wedstrijd is uitgenodigd het elftal van STOKVIS Rotterdam, dat zal uitkomen tegen het personeel van de fabriek Maanweg. Enkele leden van het personeel hebben verzocht in het programma nog enkele atletieknummers op te nemen. Mededelingen hierover volgen.

DEN HAAG - TRAMKARTEN

Voor de maand September kunt U tramabonnementen bestellen:
uur- en weekloners: Maandag 18 Augustus in de pauze in de grote cantine;
maandloners: Dinsdag 19 Augustus in de pauze op afdeling Arbeid.
Nabesellingen kunnen niet worden aangenomen.

hoofdkantoor en het Verkoopkantoor.

Deze correspondenten moeten het leven op hun afdeling goed kennen, algemeen ver-trouwen en aanzien genieten en een flinke neus voor nieuws hebben. Wij hebben reeds overleg gespeeld met de Kern Maanweg en in samenwerking daarvan mede en verder me ieder die het VDH-tje vooruit wil helpen, zullen wij de komende weken een aantal personen uitnodigen mede-werken te worden.